

[Udenrigsministeren]

vækst og dermed for varig beskæftigelse. Den regionale politik og socialfonden er udtryk for overførsler af kapital fra de bedrestillede til de dårligststillede medlemslande med den hensigt at skabe og bevare arbejdspladser.

I den nuværende krisesituation må spørgsmålet om EFs muligheder for at bidrage til at bekæmpe den store ledighed helt naturligt blive en prøvesten – jeg vil godt sige prøvestenen – for tilliden til EF-samarbejdet, selv om enhver selvfølgelig kan begribe, at Danmark ville være endnu ringere stillet i kampen mod ledigheden, hvis vi ikke var med i et regionalt samarbejde, men var henvist til alene og isoleret at løbe storm mod nære og store markeders restriktioner.

En direkte følge af arbejdsløsheden er tendensen til gennem nationale ordninger at beskytte de industrier, som er særligt udsatte. Regeringen har lagt vægt på, at der snarest gøres en konkret indsats i EF for at vende denne udvikling. Bestræbelserne må sigte på statsstøtten både inden for EF og hos vore vigtigste samhandelspartnere uden for EF.

Et første skridt vil helt naturligt være en analyse udført af Kommissionen af problemets udstrækning og karakter med henblik på at sikre, at traktatens ånd og bogstav følges. Sideløbende hermed må det sikres, at EF-støtte til særligt udsatte industrier og industrisektorer gøres betinget af, at modtagerlandene overholder den disciplin med hensyn til nationale ordninger, som traktaten forudsætter. Dette synspunkt forfægtede vi som bekendt med held i forbindelse med vedtagelse af de forskellige foranstaltninger til støtte for den europæiske stålsektor på Ministerrådsmødet få dage før jul.

Herudover vil vi bestrebe os på, at de foranstaltninger, som situationen nødvendiggør, ikke blot vælter problemerne over på lande uden for Fællesskabet. Også dette hensyn blev efter regeringens opfattelse varetaget ved beslutningerne vedrørende stålsektoren og vedrørende tekstilsektoren.

EF vil utvivlsomt i de kommende år på flere og flere områder blive stillet over for et spørgsmål, som vi møder igen og igen, nemlig hvorledes vi på én gang sikrer en fortsat industriel udvikling i den fattige del af verden og sikrer, at vore egne industrier får tid til den nødvendige omstilling og tilpasning.

Regeringen ser heri en anden stor opgave i forbindelse med det danske formandskab.

Denne problemstilling er bl. a. aktuell i forbindelse med forberedelsen af forhandlingerne om en ny overenskomst med de såkaldte Lomélande, en forberedelse, der vil ske i den danske formandskabsperiode. Regeringen vil under formandskabet fortsætte sine bestræbelser på at opnå en konstruktiv fælles EF-holdning i de globale drøftelser under nord/syd-dialogen om en ny økonomisk verdensorden.

Det ligger nu klart, at de direkte valg til Det europæiske Parlament ikke vil blive afholdt før næste forår. Det kan man selvfølgelig godt beklage. Udskydelsen har imidlertid den fordel, at der bliver bedre tid til at befæste de fremskridt i EF-samarbejdet, som nu er ved at gøre sig gældende. Det vil også give endnu bedre tid til vore egne valgforberedelser.

Det er regeringens håb, at et direkte valgt parlament vil bidrage til en bredere Europadebat landet over, en debat, der både drejer sig om løsninger på dagens konkrete spørgsmål, og som samtidig ser disse løsninger i et længere perspektiv.

Det udenrigspolitiske samarbejde foregår som nævnt på et andet retsgrundlag end det øvrige EF-samarbejde. Reglerne for det er ikke indeholdt i Romtraktaten. Det hviler på en række bestemmelser aftalt mellem de ni og senest samlet i den såkaldte Københavnsrapport, der blev vedtaget under det danske formandskab i 1973. Der kan ikke inden for rammerne heraf træffes flertalsafgørelser. Ethvert fælles standpunkt kræver, at alle de ni kan tilslutte sig dette. Den eneste forpligtelse, der knytter sig til dette samarbejde, er forpligtelsen til som hovedregel at rådføre sig med de øvrige EF-lande vedrørende alle vigtige udenrigspolitiske spørgsmål, før endelig stilling tages.

Også på anden måde end med hensyn til beslutningsformen adskiller det udenrigspolitiske samarbejde sig fra det traktatmæssige samarbejde, nemlig derved, at dette samarbejde ikke foregår i Bruxelles, men i formandskabslandet. De ca. 50 møder på embedsmandsplan, der vil blive afholdt på dette område i løbet af det kommende halvår, og hvoraf de første allerede har fundet sted, vil derfor finde sted her i landet. Det gælder